

■ Siemon Reker, geestelijke vader van de Grunneger Schrievers Verainen. Foto: Archief NvHN

24-9-91

Streektaalfunctionaris Reker:

Schrieversverainen is heel wat anders dan postzegelclub

Van onze verslaggever
Henk Kuipers

GRONINGEN — "Het verbaast me niks," zo luidt de eerste reactie van Siemon Reker, streektaalfunctionaris van de provincie Groningen, op het merkwaardige nieuws van gisteren dat de Grunneger Schrievers Verainen op sterven na dood is. Een jaar of vier geleden heeft Reker de Groninger schrijvers -althans degenen die proza en poëzie in de streektaal schrijven- geadviseerd een club op te richten. Die is er prompt gekomen. De Grunneger Schrievers Verainen, waarvan op dit moment 42 schrijvers (en schrijfsters) lid zijn, is echter nooit geworden wat Siemon Reker ervan had verwacht. Een soort belangenorganisatie, maar ook een podium.

"Er is een groot verschil tussen bijvoorbeeld een club van postzegelverzamelaars en een club van schrijvers en schrijfsters in de streektaal," zegt Reker. "Bij een postzegelclub kunnen de leden postzegels met elkaar ruilen of aan elkaar verkopen. Bij een club van schrijvers ligt dat heel anders. Schrijvers zijn doorgaans individualisten. Schrijven doe je immers niet met zijn tweeën. Veel gemeenschappelijke belangen zijn er niet, terwijl er anderzijds wel eens sprake is van jalousie de métier. Dat hebben schrijvers nou eenmaal. Dus is het alles met elkaar wel een beetje te begrijpen dat de Grunneger Schrievers Verainen nooit een bruisende club is geworden."

Siemon Reker had vier jaar geleden gedacht dat een club van streektaalauteurs zich bijvoorbeeld sterk zou kunnen maken voor onderhandelingen met uitgevers en subsidiegevers. "Want op dit moment is het nog steeds zo dat de schrijvers en schrijfsters geen cent wijzer worden van zo'n boek.

Alleen doorgebroken auteurs krijgen royalties. Ik denk dat we in het Groninger en Drentse taalgebied hooguit een stuk of tien van zulke auteurs hebben. Het zal ook wel nooit een vetpot worden, want er is maar een hele kleine markt voor Groninger en Drentse proza en poëzie. Stel nou eens dat een poëziebundel in de Nederlandse taal een oplage van duizend exemplaren haalt. Dat is al fantastisch. Groninger boeken hebben maar een marktaandeel van vijf procent. Dat betekent dat je al heel blij mag zijn als er vijftig poëziebundels van je worden verkocht. Met zulke problemen krijgen Groninger auteurs te maken. Daar zouden ze in clubverband over kunnen praten, vind ik nog steeds."

Wat Siemon Reker betreft mag zijn geesteskind kalm en waardig in de groeve worden gelegd. "Als het niet meer gaat, zeg ik: opheffen die club. Want de leden kunnen leuke dingen genoeg verzinnen om hun tijd zinvol mee te vullen. Toch geloof ik dat het zóver nog niet is. Ik kan me voorstellen dat het bestuur van de Grunneger Schrievers Verainen nog een brandbrief stuurt naar alle leden. Misschien heeft zo'n laatste noodkreet zin. Dat kan wel eens een schokeffect geven."

Henry Wierth uit Oude Pekela, voorzitter van de Grunneger Schrievers Verainen, is blij verrast met de opbeurende woorden van Siemon Reker. "We hebben als bestuur van alles geprobeerd om de leden in beweging te krijgen, maar het lijkt wel of er niks meer lukt. Misschien kan Siemon Reker ons opnieuw helpen. In februari hebben we onze jaarvergadering. Ik ga beslist voor die tijd contact opnemen met Siemon. Misschien weet hij hoe we de vereniging nieuw leven in kunnen blazen."